

ABONAMENTUL:

Pe un an . . . 120 Lei
Pe jumătate
de an . . . 60 Lei
Exemplarul . . . 3 Lei

INSERTIUNI

și reclame după învoială

ROMÂNUL

REDACȚIA
Bulevardul
Regele Ferdinand Nr. 50

ADMINISTRAȚIA
Biroul de ziare I. Martin
Str. Horia No. 2.

Apare săptămânal sub îngrijirea organizației Tinerimei Național Tărăniste.

Politică reală.

Ce ironie! Un partid, condus de cele mai bune intențiuni în lucrările sale, în-samnă — după părerea oligarhilor — a nu face politică reală. Adecă, a stăruii pentru intronarea legalității, delăturarea corupției și a jafului, înșamnă, a face politică fără rost. Și ca urmare, cine apucă pe această cale, nu poate fi încredințat vreodată cu conducerea țării, pentru că în această țară are loc numai o politică de jaf și nedreptate, numită de îmbuibății țării, politică reală!

A nu respecta legea, pentru ei e o virtute. Iar respectul față de lege, nu numai că e o greșală, dar și un mare pericol și această din motivul, că nu e în consonanță cu politica lor reală.

și mulțumirea cetățenilor îndreptățește existența unui stat. Fără aceasta mulțumire și îndestulare, statul și-a pierdut rostul de a fi. Acesta nu e un bun a unor indivizi fără iubire de neam, cari învârtesc lucrurile în stat, pentru îndestularea poftelor lor nebunești, ci e bunul mulțimii, care trebuie condus și administrat spre binele și folosul, celor ce posed acest bun. De aici urmează, că în fruntea țării să fie așezați nu numai cei mai deștepli fii ai neamului, dar se recere pe deasupra, să fie și oameni de inimă și suflet cari să conducă destinele țării în conformitate cu scopul, pentru care s'a alcătuit. De cât că această — după oligarhi — nu înșamnă politică reală, ci politica de inchipuiți.

Cei ce au urechi de auzit, să audă și ochi de văzut, să vază!

I. G.

Citiți și răspândiți
ziarul „Românul”

NOTE.

Dangăt de clopot.

Trezește în mine icoana unui trecut. Farmecul unui vis uitat. Intrezăresc prin pătura obscură și grea a trecutului fragmente mișcătoare cari să sfârșeau cu dangăt de clopot... Imi aduc aminte de momente fericite cari, și ele se pocelulau cu bim-bamul metallic și armonios. Melodioasa vibrațiune a sunetului răzbi pânza deasă a atmosferei și făcu la mari depărtări pe cioban să se descopere și să se aplece smerit în fața Providenței. Era prinosul ce-l putea aduce unei chemări surde, necunoscute.

Câte tablouri sublime nu crease natura la dangăt de clopot!...

Vieța trudită se însenină și frunțile brăzdate se descrețiră la auzul glasului de clopot.

Erau tablouri de cari până acum mâna ome-nească n'a pus pe pânză!

Câte suflete răsvrățite nu-și reveneau din amețeala păcatelor și să pocăiau auzind clopotul!

Copiii se îngrămădiră sburdalnici la auzul sunetului fermecător. „La Zvoane!” strigară și năvăleau în turnul vechilor biserici. Cu fețele îmbujorate s'avântau la ștreanguri și râdeau de se nveseli toată curtea bisericii. Ce indeletnicire plăcută a fost!...

Dangăt de clopot azi ai încetat. Tu care vârșai din belșug atâta credință și nădejde te-ai înecat în îmbătrânitele turle!

Satele încep să te uite și mulți te părăsiră!

— Ehe! cum a fost n'o să mai fie, n'avem nici vecerne și acușa nici sărbători; — de când nu l-am auzit îmi și uitasem de clopot!... mi-a spus cu înțelepciune un țaran.

Cugetați-vă și veți ști aprecia cuvintele țaranului, Cauza? Vina? Sectele? Vina sectelor?

Ehei, dangăt de clopot au început să te uite...
Fegheș.

Doi călărași.

de C. Sandu-Aldea

După ce căutară zadarnic vreme sanie care să-i ducă până'n Sălcuța ori să-i lase mai aproape de ea, cei doi camarazi porniră pe jos.

Erau doi călărași, doi flăcăi bine legați.

Când se depărtară cu de-o svârlitură de baț dela barieră, unul din ei se opri deodată și se uită înapoi.

— Ia te uită, măi vericule: nu se mai zărește nimic.

— Celălalt se opri și se uită și el în spre oraș.

Apoi zise:

— Strașnic vifor!

— Hehei! — făcu tovarășul lui și porni, cu capu'n piept, cu umărul drept adus puțin înainte.

Mergeau greu deși aveau Crivățu'n spate. Pe alocuri intrau în zăpadă până'n genuchi și se împiedecau în poalele mantalelor.

Dar ce urgie n'ar fi înfrunțat ei pentru a petrece sărbătorile Crăciunului în Sălcuța lor pe care n'o mai văzuse de doi ani de zile?

— Măi vere Ioane — zise după câțva timp Dinu Palten — de-om ajunge mai de vreme'n sat, să mergem cu colindul pe la fetele noastre.

— Să ne vedem noi în sat! — răspunse Ion Pelin, iuțind pasul.

— Ajungem noi cu ajutorul lui Dumnezeu! Da' mergi?

— Mă mai întrebi?

Și iar conteniră cu vorba. Spulberată de Crivăț, învârtelindu-se în suluri ușoare ce luncău ca o pulbere fumurie pe întinderea învălurată, zăpada țesea prin văzduh o înreajă mișcătoare ce oboșea vederile. Părea că între pământ și cer se ridicase un perete năpraznic care se surpa acum în pulberea albă.

Călărașii sileau la drum, sub biciul de foc al viscolului. Troenile mai mici le treceau în două-trei sărituri voinicești, iar pe unde spulberase vântul zăpada, unul din ei comanda: «marș-marș» și cizmele lor răpăiau în cadență pe pământul înghețat. Frunțile lor erau tot o sudoare. Viscolul se întea din ce în ce și nu te lăsa să vezi nici până la zece pași. Pe alocuri nu se mai cunoșteau nici șanțurile șoselei. Crivățul vuia, sârmele telegrafului șuerau, taraciul scârțâiau, pârăiau, trosniau, iar zăpada izbîia ca o presărătură mărunță în fețele flăcăilor. Ei râdeau ca niște copii, închi-deau ochii o clipă, două, apoi se uitau unul la altul, svârlindu-și câte o glumă:

— S'a infuriat moș Crivăț, verel!

Și înflăcărați de curajul tinereței, cei doi călărași se năpusteau atunci și mai ageri la drum, cu pumnii strânși, cu capetele în piept, ca înspre un rădan vrășmaș ce trebuia luat cu năvală...

...Și de-odată le răsări în marginea șoselei cărciuma de la răspântia de unde pornia drumul lor în spre Sălcuța. Cum erau flămânzi și rupți de osteneală, cei doi călărași intrară înăuntru.

Cărciumarul îi măsură din ochi și nu zise nimic câteva minute. La «bună vreme» flăcăilor el răspunse cu o moțaitura

ușoară din cap. «Ce fel de oameni să fieăștia cari mi calcă pragul pe o astfel de iarnă?» — se întreba el. Și numai după câțva timp se apropiă de ei:

— Da' noțtro, flăcăi?

— Pân la Sălcuța, neică Vasile!

I-au zis «neică Vasile». Așa-dar flăcăii îl cunoșteau.

— De-acolo sunteți?

— De-acolo.

— Ai cui?

— Ei sunt al lui Marin Pelin.

— Și eu al lui Ionică Palten.

— Așaa? — făcu, mirat, cărciumarul.

Apoi dându-se mai aproape de fiecare și uitându-se mai cu băgare de seamă la ei, îi recunoscu:

— Ei, bată-vă norocul sa vă bată. Ce mai faci, Dinule?... Dar tu, Ioane?... Bre, bre, bre; să nu vă mai cunoșci!

— Tot noi suntem, neică Vasile. Da' dă ne ceva să ne prindem inima, că numai putem!

— Vă dau, neică, vă dau.

Și în câteva minute le aduse pânză de casă, nuci și vin.

— Măncare ca'n ajunul Crăciunului, băeți!

— Lasă, neică Vasile, că e minunată!

— Da' bine, măi flăcăi, cum v'ați încumetat voi să porniți la drum pe o astfel de iarnă?

— De geaba suntem noi călărași?

— Călărași-necălărași, eu v'as spune să rămâneți aici la noapte și mâine când s'o lumina de ziuă s'o luați spre Sălcuța!

— Vrem să mergem cu colindul, neică Vasile.

Toba liberală, propaganda culturală.

Apostolii finanței liberale, încălțați în sandale de lac și îmbrăcați în mantii de purpură-impodobite cu pietre scumpe, s'au holărit să se coboare în mijlocul celor mulți și neștiutori de carte, ca să le împartă din pretinsele lor comori sufletești.

Oamenii afacerilor bancare, industriale și comerciale — din tată în fiu — oameni consilier de administrație — cu lanțime grase — cu greu și-i poți închipui transformați de pe o zi pe alta în apostoli adevărați ai neamului.

Propaganda liberală la sate își are explicațiunea în faptul, că în masa poporului, guvernarea trecută liberală a lăsat atâta scârbă, în cât cu greu îl poți momi cu minciuni proaspete. Domnii liberali — cunoscând acest lucru — s'au gândit că numai ascunși după firma cea nouă «propagandă culturală» s'ar mai putea apropria de sufletul sătenilor. În vederea acestui scop, au adus oameni în capitală din toate unghiurile țării, bine înțeles pe cheltuiala clubului liberal, aprovizionat cu franci de când erau la putere. Aci, după ce au mâncat bine și au băut bine, aducând prin această jertfă pe altarul lui Bachus, conducătorii liberali au explicat celor prezenți pentru ce au fost aduși și cum trebuie să lucreze de acum înainte pentru ca morșca afacerilor liberale să nu fie împiedicată în mersul ei. Știrențiile acestea ar mai putea prinde prin țările locuite de zuluși, unde domnii liberali nu-s cunoscuți, la noi însă, așa ceva numai are nici o trecheret. Avem o mulțime de probe mai mult de cât evidente, care ne arată, că liberalii nu sunt pentru combaterea întinericii la sațe, din contră, ei lucrează din răspuneri pentru a-l menține și mai departe, fiindcă așa le dictează interesele lor politice.

Cărțile de școală, revistele de popularizare, ziarele, cu un cuvânt toate publicațiunile, care ar ajuta la educația maselor populare, sunt foarte scumpe din cauza speculei grozave ce o fac domnii liberali cu hârtia ceșită din fabricele lor. O carte bună de citit a ajuns un obiect de lux prin scumpetea ei, această datorită tribuțului mare cu care ne încarcă prețul hârtiei «apostolii liberali». Acești apostoli improvizati, când sunt în opoziție — adică departe de friptară, se opun cu îndârjire bunului mers al treburilor țării, chiar și pe teren cultural, ca apoi să arate celor în drept, că bine nu poate să meargă de cât sub conducerea lor. Prin agenții lor, vârați în

toate instituțiile de stat, comună și județ, sabotează și divulgă toate lucrările, care nu ar fi făcute după calapodul și interesele lor. Acești cățeluși sunt foarte credincioși în executarea ordinelor venite din partea stăpânilor lor, fiindcă și patronii lor au grijă de ei când sunt la putere — ghiftuindu-i cu fel de fel de diurne din casa țării.

Slugile acestea plecate sunt recrutate dintre funcționarii cei mari de care depinde soarta ministerelor și a celorlalte instituții, pe aceștia îi satură cu toate bunătățile, pe câtă vreme de funcționarul mic și nevoiaș nici nu se interesează, trăind ca pe un sclav bun numai pentru munca brută.

Adunarea generală

a Băncii Industriașilor și Comercianților Români.

A fost o zi de adevărată sărbătoare, pentru pătura de industriași, meseriași și comercianți români din Arad și județ, în ziua de Duminică, 20 Martie c.r.

Banca Industriașilor și Comercianților Români S. A. Arad, și-a ținut în această zi, în localul ei din Bul. Regina Maria Nr. 17, prima adunare generală ordinară.

Sedința a fost prezidată de către DI Inginer Ștefan Mateescu.

După citirea apelului nominal se constată, că au răspuns la convocare un număr foarte frumos de acționari, reprezentând 1603 voturi în total, fiind astfel adunarea generală capabilă de a aduce hotărâri valde.

Se constituie biroul și se alege cu unanimitate, ca verificatorii D-nii Victor Boșneac și Gheorghe Șumandan, iar ca notar DI Savu Sevică.

Intrându-se în ordinea de zi se citește raportul consiliului de administrație, prin care se arată marea importanță, ce o are în viața economică arădană înființarea unei băncii cu un program de activitate așa de frumos.

Societatea românească îndeosebi în orașele noastre din Ardeal și chiar și autoritățile românești, dela unire până astăzi a cam neglijat una dintre cele mai importante chestiuni, sprijinirea în tendința ei de consolidare a unei clase mijlocii românești, clasa meseriașilor și comercianților. Prea ne-am obișnuit cu gândul că comerțul și meseriile din orașele noastre formează patrimoniul exclusiv al minoritarilor și că noauă românilor ne este dat să ne vedem vreodată stăpâni pe isvoarele bogățiilor noastre în aceste orașe. Ceea ce n'a înțeles până în prezent nici marele nostru public și nici oficialitatea, fie din lipsa cunoașterii situației reale, fie ca nu ne știu aprecia noi singuri forțele noastre proprii, a înțeles-o vre-o câțiva oameni dintre conducătorii noștri cu simț practic, înființând aici în Arad în cele mai grele vremuri din punct de vedere economic, un așezământ românesc pentru promovarea intereselor clasei mijlocii.

Acesta este un exemplu admirabil de solidaritate și este o dovadă de ceea ce poate să producă organizarea forțelor într'un mănunchi.

Am văzut la această adunare generală o pleiadă de oameni tineri dintre meseriași și comercianții români din orașul acesta și județ, dornici de muncă și de progres. Este avantgarda viitoarei societăți, care ca

în loc să ajute și să încurajeze pe toți cei cari cresc sincer și din suflet lumina poporului, dinpotrivă, din mescăline interese de partid, le stă în cale — învrăjbindu-i.

Elementul învățătoresc, care ar putea și ar fi putut să facă mult pentru ridicarea țării, sau omorât prin politica infectă pe care au dus-o față de el. Pe cei care nu i-au urmat în ideile lor, i-au persecutat făcându-le fel de fel de mizerii, lăsându-i cu o leacă din care nici pâinea de toate zilele n'o putea avea îndeajuns pentru întreaga lui familie.

Stimați liberali, acestea fiindu-vă faptele, vă rugăm să lăsați lumea în pace cu propaganda voastră culturală, pornită nu din dragostea față de săteni, ci din interese murdare care vă privesc.

Sălciianu.

mâne va fi chemată să precia conducerea faptică a destinelor noastre pe terenul vieții economice.

Banca Industriașilor și Comercianților Români s'a înființat în anul trecut cu un capital inițial de 1.500.000 lei și după un restimp de câteva luni de zile, ea a putut să-și majoreze acest capital cu încă 500.000 lei. În zilele de grăa criză de numerar cum sunt cele de astăzi numărul acționarilor sporește încontinuu.

Din raportul consiliului de administrație reiese, că pe lângă spesele împreunate cu organizarea și punerea în funcțiune a băncii gestiunea anului trecut s'a încheiat cu un rezultat pozitiv.

Trebuie să accentuăm, că marele merit în ceea ce privește înființarea acestei băncii, îi revine institutului de credit și economii «Victoria» DI Director general al ei Gheorghe Adam, președintele Băncii Meseriașilor și Comercianților Români câștigându-și un titlu de recunoștință între pătura românească a meseriașilor și comercianților de aici, pentru sprijinul moral și material atât de prețios pe care la dat dintru început acestei înjghebări. După terminarea raportului consiliului de administrație conform programului s'a puterces la alegerea consiliului de cenzori pe o noauă perioadă de un an. Au fost realeși cu unanimitate D-nii Vasilie Suciu dir. Școlii Sup. de Comerț, Ioan Popa șef cont. «Victoria», Bojidar Mosorça șef cont. Uzin. Comun. Moise Riscuța și Zenovie Voșinar.

Epuizându-se astfel ordinea de zi, DI președinte mulțumește celor prezenți pentru participare și declară adunarea generală de închisă.

Cei ce au avut ocaziunea să vadă această frumoasă manifestare a solidarității românești pentru cauza comună, s'au îndepărtat de aici cu cele mai frumoase impresii. Dorim ca exemplul dat de meseriași și comercianții români din acest oraș, să fie furmat de celelalte centre economice din țară.

Nr. 488—927.

PUBLICAȚIUNE.

Primăria comunei Aradulnou ține licitațiune pe ziua 30 Aprilie 1927 oările 10 în biroul primăriei pentru furnizarea alor circa 25 vagoane petriș și circa 20 vagoane pentru de codru necesară reparării străzilor din comună.

Condițiunile se pot vedea zilnic în biroul notarului comunal.

Licitatiunea se va ține în conformitate cu L. C. P.

Aradulnou, la 10 Martie 1927.

PRIMARIA.

— Nu te da, Ionică!

Și viscolul îi forbia. Noaptea părea că nu se va mai sfârși nici odată. Crivățul urla prin văzduh și în vâietul lui se amestecau din când în când urletele haitelor de lupi ce cutreărau câmpiile pustii...

— Am scăpat!

Amândoi ziseră în același timp cuvintele acestea și ofțară din greu. Apoi se priviră în delung, sprijiniți în mânerle săbiilor, fără să mai poată spune vre-und cuvânt.

Deasupra lor tremurau stelele luminoase ale cerului înseninat și seceră lunii se înălța ca o felie de aur.

Lângă ei zăceau lupii uciși, mușuroae de leșuri ce însângeraseră zăpada proaspătă: șapte lupi.

Cei doi flăcăi se priviau mereu dar nu se mai vedeau de bucurie. Păreau doi Feți-Frumoși din basine...

... Un dăngăt prelung de clopot de biserică tremură lămurit prin văzduh. Călărașii tresăriră și întoarseră capetele. La o fugă bună de cal un sal înegria pe întinderea de zăpadă ce părea albăstrie în bătaia lunii.

— Uite Sălciianu nostru!

Și fără să știe cum, ca împinși de-o mână nevăzută, cei doi călărași se coprinscră în brațe voinicește și se învârtiră ca într-o luptă, pe când pe obrajii lor amorții de ger, două șiroaie de lacrimi alunecau încet, calde binefăcătoare...

Situația economică.

Urcarea leului.

Urmările reformei agrare, care s'a făcut cu atâtă zarvă de către partidul liberal, n'au fost cele așteptate. Țăranul împroprietărit a devenit proprietar, fără însă să poată pune în adevărata sa valoare solul ce deține, devenind astfel factor productiv în economia națională a țării. Și lipsesc mijloacele primordiale pentru îndelnetnicirea sa. Statul s'a mulțumit să-l facă doar proprietar.

Ceilalți factori economici ai țării sunt tot așa de puțin creatori ca și agricultura. Intreprinderile comerciale nu îndrăznesc să facă tranzacțiuni mai însemnate din cauza oscilării valutei noastre. Intreprinderile industriale nu produc aproape nimic față de adevăratele trebuinți ale țării; iar articolele ce le produc nu pot lua concurența cu produsele streine. Băncile nu acordă împrumuturi decât pe lângă asigurări foarte exagerate și cu dobândă și mai exagerată, s'ar putea spune, chiar fantastică. Consumătorul, la rândul său, unul dintre cei mai importanți factori de încurajare a producției se privează uneori și dela satisfacerea celor mai elementare trebuințe.

Cauza, că la noi se cunoaște, pe toate terenele de producție, numai sezon mort, este valuta.

Până mai eri valuta noastră nu valora, față de valutele forte, aproape nimic. Aceasta ar mai fi mers, dar începutul jocului urcării și căderii. Iarăși o piedecă a normalizării vieții economice.

Oscilarea valutei a fost, sigur, exploatată de speculanți. Iar clasa cea mai mult expusă, și prin nepricepere și prin lipsa de ocrotire a guvernelor, a fost cea agricolă.

Impozitele pe agricultură au fost aruncate și, în scurte intervale, mereu mărite, fără nici o considerare a situației ei și a greutăților cu cari se luptă țăranul.

S'a cerut stabilizarea leului. Zădarnic. Financiarii țării prevedeau ceva. Prevederile lor îmbracă acum haina realității. Se urcă leul. Azi 3.55 la Zürich; mâine va fi poate la 4 centime. Dar până când și până unde? Chestiunea se pune răspunsul este clar. Până ce producțiunea noastră promite excident și până la cifra care convine marilor noștri prieteni cari ne exploatează. De aci iarăși va începe refragerea la nivelul dela care a pornit.

Urmările vor fi dezastruoase, iar pătura care va trebui să le suporte va fi cea funcționărească. Dacă le va putea suporta și după atâtea încercări, ne indoim.

Este momentul să se oprească, prin stabilizare, urcarea periculoasă a valutei noastre. Dacă se urmărește o revalorizare, care de altfel ar fi iarăși prea rapidă, și dacă va trebui să se sacrifice una din clasele producătoare să se facă. Ori de data aceasta clasa sortită pare a fi cea mai importantă clasă, aceea pe care se sprijinește întreg organismul nostru de stat, aceea care ar trebui să fie mai mult menajată. Este pătura agricultorilor.

Jertfa, ce s'ar aduce, în felul acesta, pentru îmbunătățirea situației economice a țării ar fi prea mare, căci ar însemna să ne sacrificăm pe noi înșine, dând astfel posibilitatea factorilor industriei și comerțului, care numai Românesc nu este, să se înfigă și mai mult în economia țării pe care de pe acum o stăpânesc.

De aceea și pentru împiedicarea unei complete paralizări a vieții economice din țara Românească este necesară o oprire a urcării leului, sau o normalizare a urcării sale. Dealtfel, cum am spus-o mai sus, această urcare vertiginosă a leului nu este decât o manoperă a străinătății și are să ne fie, ni e teama prea dăunătoare.

Țara în deosebi pătura agricultorilor este agitată, din cauza scăderii prețurilor produselor lor, cari își urmează cursul consecvent. Totuși măsuri nu se iau, deși situația alarmantă le impune.

Viitorul apropiat ne pregătește surprize.

I. Ard.

Informațiuni.

— Soc. Mărăști, aranjează la 3 Aprilie orele 18, un festival în folosul mărireii fundurilor necesare pentru terminarea lucrărilor câmpului istoric dela Mărăști, cu următorul program: Imnul Regal cântat de muzica Reg. 93 Inf. Bătălia dela Mărăști, de Dl general Alex. Mărgineanu, cu proiecțiuni; „Cântece” de Dna Aurora Borel, la pian Dl dr. C. Szelle, „Recitări” de prof. Victor Caba; Dansuri Naționale, de membrii Casei Naționale; Părneava; „Arcanul”, Corul Casei Naționale; Marș războinic, executat de muzica Reg. 93 Inf. Prețurile de intrare Lei 40, 30, 20, 10 și 5.

— În cursul luni Aprilie Dl Iuliu Maniu, președ. partidului Național-Țărănesc, va veni la Timișoara pentru a asista la inaugurarea monumentului decedatului luptător al cauzei naționale dr. Vasile Chiroiu. Cu această ocazie Dl I. Maniu va veni și la Arad, pt. a lua contact cu organizația locală a partidului nostru.

— Marelui luptător naționalist Mihail Veliciu, i se ridică un monument funerar la mormântul său din Chișineu. Sfințirea va avea loc a doua zi de Paști care va constitui pentru toată suflarea românească un prilej de reunire în jurul unui mormânt cuprinzând rămășițele pământești ale omului care a fost îndrumătorul și animatorul necontentit a luptelor naționale de sub regimul trecut.

— Sâmbătă 2 Aprilie s'a sfințit și inaugurat localul Căminului Cultural al Astei (Casina Română) în Palatul Cultural, la care festival au fost invitați toți membrii Căminului.

— Duminică 3 Aprilie orele 11 a. m. va avea loc, în localul primăriei orașului, adunarea generală a Sfatului Negustoresc din Arad, care se va ocupa de importante chestiuni la ordinea zilei.

— Trupa teatrală a comicalui Tănase, va da la 2 și 3 Aprilie crf. în teatrul orașănesc două reprezentații. Publicul arădan dornic de spectacole ce numai trupa lui Tănase poate da, le așteaptă cu înfrigurare.

— Dela 1 Aprilie începând, atelerele de frizerie vor fi deschise, în zilele de lucru, până seara la orele 8, iar Sâmbăta până la orele 11.

— Marți 29. Martie, au avut loc la Tribunalul Arad, desbaterile în cauza penală a comerciantului de piei Hajós László care a fost acuzat de falsuri în registre și falsificare de polițe. Tribunal se va pronunța Sâmbăta, 2. Aprilie.

— Mănculescu Petre, fostul funcționar al primăriei locale, care a falsificat un certificat de bacalaureat, cu care a fost primit în școala de ofițeri devenind sublocot. de rezervă, iar mai târziu în serviciul orașului Arad, a fost condamnat la 6 luni închisoare, și pierderea drepturilor politice pe timp de 3 ani.

— Al. Bădărău, fruntaș al politicii tachiste, a murit la Iași în vârstă de 68 ani. Într-o vreme a fost și ministru.

— Dl Nicolae Titulescu, ministrul țării la Londra după o ședere în țară de câteva zile, a plecat la postul său.

Cine cumpără mobilie,

nu-i va părea rău pentru osteneală vizitând depozitul fabricii de mobile Klug, Aradul-nou

Caut cameră mobilată

cu intrare separată. A se adresa la administrația gazetei sub „Tinăr”.

„Cuptoarele de ars var din Alvața sunt în funcțiune.”

Cel mai frumos vopșeste și curată
Iosif Fick, institut de vopșit stofe și curățire chimică. Arad, Strada Crisan No. 9. —

Articole

de modă bărbătească,

calitate superioară prețurile cele mai ieftine, precum și pălării bărbătești moderne dela 175 lei în sus.
la Grumaz Strada Meșianu No. 14.

Domnilor, trei feluri de mâncări la amiaz

2 feluri seara abonament 1200 Lei, pentru funcționari 1000 Lei. Rog sprijinul Dv. Maria Ponta
Strada Teodoriu 4.

Simeon Klein si-a mutat

prăvălia de pălării pentru dame și bărbați din Piața Avram Iancu No. 21

in Strada Eminescu No. 3 in localul Soția lui Vidor.

Intrarea la Soția lui Vidor in acelaș loc.

Oter spre vinzare 1.000.000 bucați cărămizi pentru pereți, livrabile imediat prin decorul propriu, încărcate la vagon. Se poate primi și cantități mai mici.
Fabrica de cărămidă Gustav Braun Arad, Teleton: 171, 185.

Tiglele cu renume mondial

„Bohn” din Jimbolea

se oferă spre vinzare în detal și engros de succesorii lui Iosif Mittver, Petre Crinity și Soția, reprezentanții fabricii „BOHN”, pe lângă cele mai ieftine prețuri. Comenzile se preiau în biroul nostru de pe teritoriul gări în fața fabricii Astra, care exista de 30 ani. 23

In atențiunea celor cari clădesc!

Biroul de arhitectură M. I. Oppenheimer Arad, Strada Căpitan Ignat No. 2. angajază pe lângă cele mai ieftine prețuri construirea de clădiri noi moderne reparare, și întreținerea în bună stare a clădirilor și transportă doritorilor nisipul necesar. oooo

„Puteți cumpăra ieftin ghete și articole de modă bărbătească la firma

Frații APPONYI

in fața primăriei.

Mobile cu plata'n rate, pe lângă prețul plățirei în numera se găsesc in Magazinul GARAI, Piața Avram I. 10.

In atențiunea celor cari zidesc! Tot felul de zidiri și transformări și anume clădiri noi, modernă execuții să pregătesc de: **Francisc Eberlein birou de arhitectură Arad,** Strada V. Babes No. 12 24

Umbrele și geamantane de piele

vinde cel mai ieftin

„TRANSILVANIA”

magazin special de umbrele și geamantane.

A R A D,

Bulevardul Regina Maria No. 12. — Se repară ieftin umbrele.